

NÁPADNÍČEK PRO PŘEDŠKOLÁKY Z MŠ PODLUŽÁNEK

DOMÁCÍ ZVÍŘATA A JEJICH MLÁĎATA

Cílem tohoto tématu je, aby děti získaly poznatky o domácích a hospodářských zvířatech. Snažíme se ovlivnit vztah dětí ke zvířatům, vést je k lásce k živým tvorům. Mají je chránit, ale zároveň musí chápat jejich užitek pro lidi. Děti při pobytu venku pozorují živá zvířata, ale i zvířata v knihách. Dokreslují pracovní listy, trénují mluvidla (básničky, říkadla, písničky), napodobují individuálně zvuk i pohyb zvířat při pohybových a smyslových hrách.

1) Tématický rozhovor

Stejně jako děti si říkají děti a my si říkáme dospělí, tak i mlád'ata zvířat mají své názvy. Dětem říkáme názvy zvířat, které by mohly znát a počkáme, zda na odpověď přijdou samy.

(pes - fena - **štěně**,

kocour - kočka - **kotě**,

býk - kráva - **tele**,

beran - ovce - **jehně**,

prase - prasnice - **sele**,

kůň - klisna - **hříbě**,

kačer - kachna - **káče**,

houser - husa - **house**,

kohout - slepice - **kuře**).

Na jaře se rodí mnoho mlád'at. Začíná být teplo a podmínky pro ně jsou v tomto období ideální. O mlád'ata se starají jejich maminky, stejně jako my se staráme o své děti. Zkusme se děti zeptat, zda by našly nějaké podobnosti v chování dospělých lidí i zvířat ke svým dětem a mlád'atům (ochrana, krmení, pomoc, zahřívání). Dále s dětmi můžeme probrat, v čem se mlád'ata liší od dospělých (hrají si, jsou živější, běhají, kňourají, apod.).

Opakujeme názvy zvířat a jejich mlád'at

- tvoření zdobnělin a rytmyzace tleskáním slov (slepice - slepička)

► Pojmenuj všechna zvířata a jejich mláďata.

Každý táta, každá máma
se svým mládětem si hrává.
Koza se svým kůzletem,
kočka mňouká s kotětem.

Pejsek na hraní má štěně,
někdy také obráceně.
Když si štěně začne hrát,
táta pes je kamarád.

2) Pohybové a smyslové hry

Kdo zmizel: procvičení obrazové paměti.

Využijeme hračky zvířátek (co máme doma -plyšáky, plastová, z lega) nebo karty z pexesa, můžeme si je nakreslit, popřípadě rozstříhat pracovní list se zvířátky. Dětem ukážeme všechna zvířata a ony se je snaží zapamatovat. Následně se otočí, zavřou oči. My odendáme jedno nebo více zvířat a děti přichází na to, které chybí.

Kuřátko pípni:

Do této hry zapojíme všechny v rodině. Jeden člen je slepice, která musí najít své kuřátko. Ostatní si potají zvolí kuřátko které bude pípat. Všichni skloní hlavu do kolen a čekají až přijde slepička. Ta už pak poslouchá a snaží se uhodnout, které kuřátko pípá.

Kdo volá maminku:

-děti si procvičí artikulační ústrojí a zopakují si názvy mlád'at.

Děti se vžijí do role mlád'at. Postupně vydávají citoslovce (haf haf, mňau, béééé, méééé, ihaháááá, pípí, kokoko, chro chro) my následně hádáme jakou maminku asi hledá, dítě nám naoplátku zopakuje, jaké mládě předvádělo. Role si vyměníme.

Ztratilo se mládě nebo dospělý:

-děti si procvičí hlasivky, rozsah hlasu a rozlišování kontrastů.

Děti naznačují citoslovce zvířat buď vysokým nebo hlubokým hlasem. Hluboký hlas představuje dospělá zvířata a vysoký mlád'ata. My opět hádáme, jaké zvíře předvádí.

Přines mi tolik mlád'at:

Vytvoříme startovní čáru a pár metru od ní nahromadíme zvířata nebo jakékoliv prostředky, které by nám mohly znázornit zvířátka. Dětem dáme do ruky košíček a vždy jim na startovní čáře, těsně před startem, řekneme počet mlád'at, který musí přinést. Procvičí si postřeh, rychlost, předmatematické představy a také se proběhnou. Pokud se na to s dětmi cítíme, můžeme úlohy ztížit: ...dones mi tolik mlád'at, aby tam zůstala pouze dvě.... dones

mi jenom mlád'ata, která začínají na písmeno K.... dones mi pouze mlád'ata, která žijí v chlívě....

3) Hádanky:

Maličká mlád'átka od matky pijí,
jsou celá růžová, v chlívku si žijí.
Zdobí je maličký kulatý rypáček
a vzadu zkroucený tenounký ocásek. (selátko)

Fousky plotem prostrčilo,
na myšku se zaculilo.
Zatím je maličké,
nemusíš se myško bát,
až však trochu vyroste,
na útěk se musíš dát. (koťátko)

Kouše boty, hračky trhá,
pak se někde v koutě schová.
Stáhne ocas, svěsí uši,

tohle mládě totiž tuší,
že až domů přijde pán,
bude lumpík potrestán. (štěňátko)

Na louce za lesem pase se stádo,
s ním malé mlád'átko, trávu má rádo.
Když žízeň dostane, upije z vemínka
mlíčko, co pro něj nosí si maminka.
Strakatá maminka na mládě zabučí,
že až bude velké, všechno se naučí. (telátko)

Malé žluté ptáčátko,
kvokat bude zakrátko.
Jmenuje se ... (kuřátko)

Zdroj: internet - <https://www.ms-klicanska.cz/store/modra-trida-20-4-24-4.pdf>

4) Prstohrátky

Naučíme se básničku s pohyby rukou. Pokud nezvládnete podle popisu, podívejte se na webových stránkách na videonávod. 😊

Zvědavé kotě

Lezlo kotě dírou v plotě,

(roztažené prsty levé dlaně představují plot,
ukázovák pravé ruky kotě a kličkuje mezi prty - slalom)

lezlo kotě do sadu.

(ruce vyměníme - pravá =plot, levý ukazovák = kotě)

Koulelo si kapku rosy,

(propletme prsty obou rukou a palce krouží kolem sebe)

mělo dobrou náladu.

(prsty zůstanou propletené směrem vzhůru a střídavě je natahujeme a sklápíme)

Básničku si můžete i zazpívat a zahrát si na muzikanty, rytmus písničky můžete vytukat třeba konci vařeček, nebo na dno otočeného hrnce vařečkou.

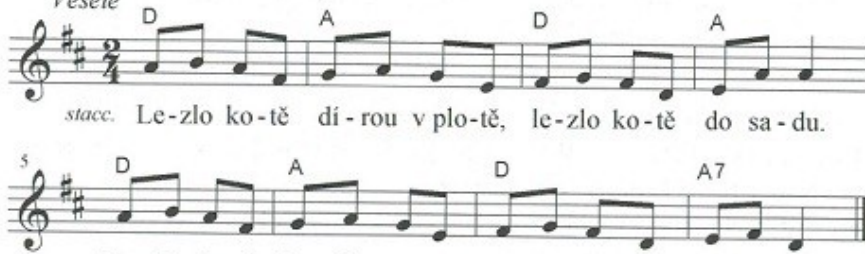
ZVĚDAVÉ KOTĚ

KOTĚ

hudba: Eva Jenčková

slova: Jiří Žáček

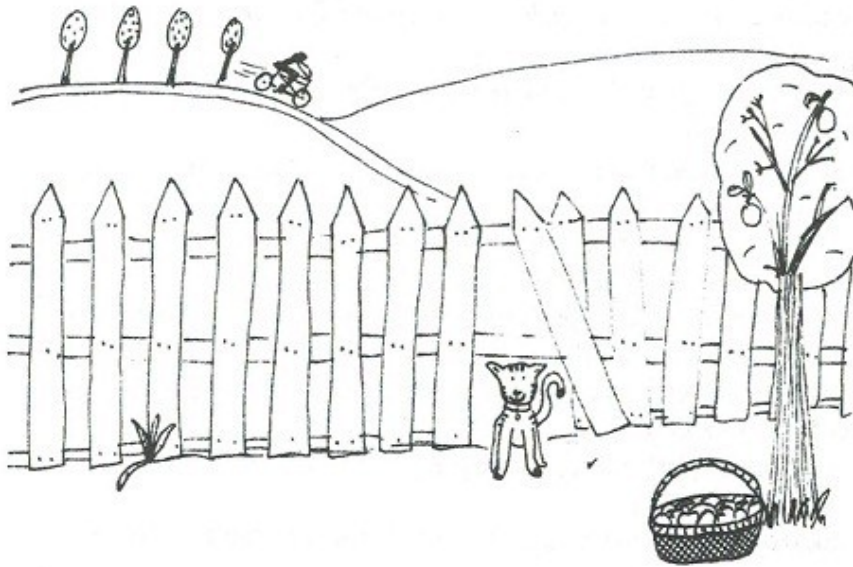
Vesele

The musical notation is written on two staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff contains the melody for the first line of the song, with notes for 'Le-zlo ko-tě dí-rou v plo-tě, le-zlo ko-tě do sa-du.' The second staff contains the melody for the second line, with notes for 'Kou-le-lo si ka-pku ro-sy, mě-lo do-brou ná-la-du.' Chord symbols D, A, and D are placed above the first staff, and D, A, and A7 are placed above the second staff. The tempo/mood is indicated as 'Vesele' (cheerful) and the articulation as 'stacc.' (staccato).

stacc. Le-zlo ko-tě dí-rou v plo-tě, le-zlo ko-tě do sa-du.

s Kou-le-lo si ka-pku ro-sy, mě-lo do-brou ná-la-du.

5) Písnička

- Zazpívejte si společně písničku od Jaroslava Uhlíře a Zdeňka Svěráka u které si děti procvičí jaké zvuky zvířata vydávají. Píseň si můžete pustit na You tube:
<https://www.youtube.com/watch?v=ECVThiZaWJU>.
- Můžete zapojit fantazii a společně s dětmi vymyslet další sloky, např. ovečky, ovečky - bé,bé,bé nebo slepice, slepice - ko,ko,ko,kokodák a další... .

Krávy, krávy

(hudba: Jaroslav Uhlíř, text: Zdeněk Svěrák)

C F C G C F

Krá - vy, krá - vy, jak si vlast-ně po - ví - dá - te? Krá - vy, krá - vy,

7 C G C C G

ja - kou má - te řeč? Bu, bú, bu, bu, bú, bu, bú bú bú.

13 G7 C

Bu bú, bu, bu bú, bu, bú, bú, bú. Bu, bú, bu, bu, bú, bu,

13 G7 C

Bu bú, bu, bu bú, bu, bú, bú, bú. Bu, bú, bu, bu, bú, bu,

19 G7 C

bú, bú, bú. Bu, bu, bú, bu, bu, bú, bú, bú, bú.

Kočky, kočky, jak si vlastně povídáte? Kočky, kočky, jakou máte řeč?

Mňau, mňau, ...

Pejsci, pejsci, jak si vlastně povídáte? Pejsci, pejsci, jakou máte řeč?

Haf, haf, ...

Hadi, hadi, jak si vlastně povídáte? Hadi, hadi, jakou máte řeč?

Sss, sss, ...

Kapři, kapři, jak si vlastně povídáte? Kapři, kapři, jakou máte řeč?

Žáby, žáby, jak si vlastně povídáte? Žáby, žáby, jakou máte řeč?

Kva, kva ...

Němé tváře, jak si vlastně povídáte? Němé tváře, jakou máte řeč?

BÚ

MŇAU

HAF

SSS

KVA

6) Výtvarné a pracovní činnosti

- určitě každému doma zůstávají ruličky od toaletního papíru
- nevyhazujte je
- pokuste se z nich vytvořit domácí zvířátko
 - ruličku můžete v horní části prohnout viz obrázky níže, vzniklé růžky mohou tvořit uši zvířátka
 - můžete použít temperové, vodové barvy či polepit barevnými papíry

Zdroj: internet - <https://cz.pinterest.com/masarovatrnkova/ruli%C4%8Dky-od-toalet-pap%C3%A4ru/>

- papírová rulička může tvořit jen tělo zvířátka a hlavičku můžete nakreslit na barevný papír, vystříhnout a následně dolepit

Zdroj: internet - <https://www.msrttyne.cz/aktivity-2>

7) Pohádka

- přečtete dětem pohádku, kde hlavní postavou je nějaké domácí zvíře, může to být pohádka O kohoutkovi a slepičce, O koťátku, které zapomnělo mňoukat (najdete na: <https://cz.pinterest.com/pin/378654281151240753/>), nebo jiná pohádka, kterou máte doma

- po přečtení si s dětmi povídejte o čem pohádka byla, jaká zvířátka tam vystupovala, jestli z ní plyne nějaké poučení,
- dítě se může pokusit pohádku převyprávět vlatními slovy, nebo si pohádku můžete zkusit společně zahrát, třeba s plyšáky či vyrobenými zvířátky z toaletních ruliček, děti si procvičí souvislý mluvený projev a paměť,
- také si můžete povídat o tom, že často v pohádkách mají zvířátka lidské vlatnosti,
- a často se lidem přisuzují charakteristické znaky zvířat:
 Mlaská u jídla jako... prasátko.
 Je mlsná jako... koza.
 Chodí zmoklá jako... slepice.
 Drápe jako... kočka.
 Ten je silný jako... kůň.
- Kdo nemá doma knihu se zvířecími hrdiny, můžete si přečíst vloženou pohádku, určitě si s dětmi prohlédnete překrásné ilustrace,
- také můžeme před přečtením předvídat příběh podle ilustrací a po přečtení pohádky najít společné znaky/odlišnosti, děti si procvičí představivost i svou fantazii,
- můžeme navázat na pocity lidí i zvířat, které mohou být podobné (zlost, strach, láska, starost o své dítě, hlad).

Hloupé slepice, chytrý kohout?

Celou noc přšelo. Listy se svěže leskly a jáma v rohu zahrady se proměnila v rybníček. Eliška se tam šla podívat.

Najednou si všimla, že se na břehu něco hýbe.

Jedna slepice si hrdě vykračovala zahradou a za ní v řadě mláďata.

Jenže jaká: Eliška se na tom něco nezdálo.

Teta Anežka totiž dala slepici vysedět kachní vajíčka. Vylíhla se z nich káčata. A teď je slepice prvně vyvedla ven.
Máma slepice si hrdě vykračovala v čele průvodu. Něžné ochmýřené kuličky se poslušně kolébaly za ní. Ale sotva došli k rybníčku, vrhla se kachňata do vody.
Slepice nemohla uvěřit tomu, co vidí.

Vylekaně pobíhala po břehu a pokoušela se přivolat drobotinu zpátky z vody.

Když to uslyšela teta, přišla se podívat, co se děje.

„Podívej, Anežko,“ ukazovala Eliška. „Tahle hloupá slepice si myslí, že se káčata utopí!“

„Kdepak, není hloupá,“ řekla Anežka. „Vyseděla je, a tak si myslí, jsou to kuřata. A ta plavat neumí.“

„Takže ta slepice je vlastně správná maminka, která se stará o svoje děti,“ napadlo Elišku.

„Přesně tak.“ Teta Anežka vyhnala kachňata z vody a slepice se uklidnila.

Pak teta vzala Elišku za ruku a odvedla ji k domu. Po pár krocích se holčička ozvala:

„Slepice snáší vejčka, sedí na nich a pak vyvádějí kuřátka. Ale k čemu jsou kohouti?“

Teta Anežka se zasmála.

„Kohouti umějí spoustu věcí. Udrží pořádek mezi slepicemi, které se rády hašteří. Bez kohouta by se z žádného vajíčka nevylíhlo kuře. A pak, když je to potřeba, statečně brání svoji rodinu, třeba i proti cizímu člověku. Však to sama uvidíš,“ vysvětlovala teta.

Došly k výběhu pro drůbež. Slepice se tlačily kolem krmítka a bojovaly o pšeničná zrnka.

Strejda Toník jim přes plot hodil košík čerstvých listů. Tě pochoutky si ale všiml jenom kohout. Hned byl u ní a začal ji přebírat zobákem.

„Podívej, teto, jak je chytrý,“
ukázala na kohouta Eliška.
„Než si slepice něčeho všimnou,
vyzobe ty nejlepší listěčky.“

Ale kohout holčičku
překvapil.

Místo toho, aby se dal
do jídla, zakokrhál
a přivolal slepice.

Byly tu hned, pustily
se do šťavnatých listků,
a z těch za chvíli
nezůstalo skoro nic.

Kohout hrdě
přecházel kolem
a sledoval své hejno.
Teprve když slepice
odešly, našel si pár
zbylých listků a szobal
je.

